

ภาคผนวก

กรณีตัวอย่างของการละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบดูที่เกิดขึ้นในประเทศไทย

ในช่วงเกือบทศวรรษที่ผ่านมา สังคมไทยได้เรียนรู้ถึงความสะดวกสบายและความง่ายดายในการติดต่อสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูล ในขณะที่อีกด้านหนึ่ง ก็ต้องเผชิญกับภัยรูปแบบใหม่ที่มาพร้อมกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ดังจะได้นำเสนอกรณีตัวอย่างของการละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบดูที่เกิดขึ้นจริงในสังคมไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 จนถึง พ.ศ. 2554 เพื่อสะท้อนภาพปัญหาการละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบดูผ่านมิติห้วงเวลา ในบริบทของสังคมไทย

- กรณีตัวอย่าง แอบถ่าย “สวนหิน”

ในราวปลายปี 2546 ได้ปรากฏข่าวการจับกุมพ่อค้าเร่ขายวีซีดีแอบถ่ายนักเรียนชายหญิงคู่หนึ่งขณะแอบมีเพศสัมพันธ์กันบริเวณสวนหินเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งแม้ภาพแอบถ่ายดังกล่าวจะมีคุณภาพไม่ดีนัก แต่ก็มี ความชัดเจนเพียงพอที่จะเผยให้เห็นใบหน้าและบางส่วนของร่างกายที่พึงสงวนของคนทั้งสอง ซึ่งเป็นเพียงหญิงชายวัยรุ่นคู่รักที่แอบนัดพบและพรอรักรักกัน โดยหวังอาศัยธรรมชาติป่าเขาลำเนาไม้ห่างไกลสายตาผู้คนเป็นเครื่องกำบังอำพราง แต่ภายหลังจากปรากฏเป็นข่าวเพื่อเตือนภัยร้อยต่อสังคมแล้ว วีซีดีแอบถ่ายดังกล่าวกลับมีการจำหน่ายอย่างกว้างขวางในชื่อ “สวนหิน” ซึ่งแม้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะสามารถสืบทราบว่าการแอบถ่ายน่าจะกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยแห่งหนึ่งซึ่งรับผิดชอบดูแลพื้นที่สวนหินเฉลิมพระเกียรติ แต่ยอมรับว่าเป็นการยากที่จะสอบสวนไปถึงขบวนการจัดจำหน่ายและเผยแพร่ หลังจากเกิดกรณี แอบถ่าย “สวนหิน”แล้ว ในตลาดค้าสิ่งลามกอนาจาร ได้เริ่มปรากฏความนิยมในการซื้อขายคลิปแอบถ่าย เช่น คลิปแอบถ่ายห้องลองเสื้อ คลิปแอบถ่ายสาวข้างห้อง คลิปแอบถ่ายนักศึกษา หรือแม้กระทั่งรวมคลิปแอบถ่ายใต้กระโปรงของหญิงสาวบริเวณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

เนื่องจากกรณีการแอบถ่ายที่สวนหิน มิได้เกิดขึ้นในบริเวณที่มีห้องลับมิดชิด แต่กลับเกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะ แนวคิดเกี่ยวกับการที่ชายหญิงวัยรุ่นดังกล่าวควรจะได้รับความเป็นส่วนตัวจึงไม่ได้รับความสนใจมากนักในสังคมขณะนั้น ประกอบกับการที่คู่รักชายหญิงดังกล่าวมีพฤติการณ์ในลักษณะของการลักลอบมีสัมพันธ์กัน ซึ่งมักจะเป็นที่ตำหนิของสังคมไทย ความเห็นอกเห็นใจในความเสียหายที่เกิดขึ้นกับชายหญิงทั้งสอง ในการที่ถูกแอบบันทึกภาพและนำออกเผยแพร่จนเป็นที่รู้จักกล่าวถึงกันในระดับประเทศนั้น แทบจะไม่ปรากฏให้เห็นในสังคม

แม้การลักลอบมีความสัมพันธ์ของชายหญิงวัยรุ่นเป็นเรื่องที่ไม่ถูกไม่ควรในสังคมไทย ทั้งยังอาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมต่างๆ ตามมาได้อีกมากมาย แต่คงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าการลักลอบมีความสัมพันธ์ของชายหญิงวัยรุ่นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในสังคม ในสังคมเมืองกรุง สถานที่ที่ลักลอบมีความสัมพันธ์ของชายหญิงวัยรุ่น ก็มักจะเป็นภายในห้องพักตามหอพัก อพาร์ทเมนท์ หรือ โรงแรม ส่วนในบริบทของสังคมต่างจังหวัดที่แวดล้อมด้วยธรรมชาติ หรือสังคมชนบท การอาศัยป่าเขาลำเนาไพรเป็นที่กันกำบังความเป็นส่วนตัว ก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นตามวิถีชีวิตได้เช่นกัน แน่แน่นอนว่าชายหญิงที่ลักลอบมีความสัมพันธ์กันที่สวนหินเฉลิมพระเกียรติ ไม่ได้คาดหวังว่าการกระทำของตนจะถูกพบเห็น ยิ่งไม่อาจคาดหวังว่าตนเองจะถูกแอบบันทึกภาพ และย่อมไม่ประสงค์จะให้มีผู้นำภาพของตนเองบันทึกลงแผ่นวีซีดีออกขายกระจายไปทั่วประเทศอย่างแน่นอน

หากพิจารณาว่าชายหญิงคู่นี้ เมื่อเลือกที่จะมีเพศสัมพันธ์ในบริเวณที่ถือว่าเป็นที่สาธารณะ ก็ย่อมต้องยอมรับความเสี่ยงที่จะถูกพบเห็น จึงไม่อาจอ้างสิทธิส่วนตัวในด้านที่เป็นสิทธิที่ควรจะได้อยู่ตามลำพังได้อย่างสมบูรณ์ แต่อย่างไรก็ตาม บุคคลทั้งสองยังคงควรที่จะได้รับความเคารพในสิทธิส่วนตัวด้านการควบคุมข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง การนำภาพขณะทั้งสองมีเพศสัมพันธ์ไปเผยแพร่จึงย่อมเป็นการละเมิดต่อสิทธิส่วนตัวของบุคคลทั้งสองอยู่นั่นเอง

- กรณีตัวอย่าง คู่รักชายหญิง

ประมาณ ปี 2547 นางสาว ก (นามสมมุติ) หญิงสาววัย ๒๙ ปี ซึ่งเป็นพนักงานบริษัท เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เธอมีอาชีพการงานที่มั่นคงมีฐานะ เธอคบหากับแฟนหนุ่ม ซึ่งหน้าตาดีมีฐานะและมีอาชีพการงานมั่นคงเช่นเดียวกับเธอ ทั้งคู่คบหาดูใจกันเป็นเวลาเกือบสองปี โดยในระหว่างที่เป็นแฟนกัน นางสาว ก และแฟนหนุ่มได้มีเพศสัมพันธ์กันเป็นระยะๆ และดูเหมือนว่าความสัมพันธ์ของทั้งคู่จะเป็นไปด้วยดี แต่ต่อมา นางสาว ก รู้สึกว่าเธอและแฟนหนุ่มคู่นี้จะมีทัศนคติ และความคิดที่ไปกันไม่ค่อยได้ เธอจึงได้ตัดสินใจที่จะเลิกกับเขาเสีย แต่ปรากฏว่าแฟนหนุ่มของเธอไม่เห็นด้วย และพยายามที่จะตามง้อขอคืนดีกับเธอตลอดเวลา ทั้งการพยายามโทรศัพท์ติดต่อเพื่อพูดคุย ไปหาที่ทำงานแม้กระทั่งพยายามมาพบกับเธอที่ห้องพัก แต่การตามง้อขอคืนดีของแฟนหนุ่มผู้นี้ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจาก นางสาว ก ได้ปฏิเสธอย่างชัดเจนในการที่จะมีความสัมพันธ์กันที่คู่รักกันต่อไป ซึ่งนั่นเป็นจุดเริ่มต้นที่เธอได้พบกับปัญหาที่ตามมา

วันหนึ่ง ได้มีพัสดุไปรษณีย์เป็นซองสีน้ำตาล ขนาด เอ 4 จ่าหน้าซองถึงผู้รับซึ่งเป็นบิดาของเธอ (พัสดุดังกล่าวถูกส่งไปที่บ้านพักอาศัยของบิดาและมารดาของเธอ) เมื่อบิดาของเธอได้

เปิดซองพัสดุดังกล่าวออกดู จึงพบภาพว่ามีถ่ายของเธอกับแฟนหนุ่ม กำลังร่วมประเวณีกันอยู่ 4 ภาพ และมีภาพที่โอบกอดกันในขณะไปเที่ยวตอนเป็นแฟนกัน 1 ภาพ พร้อมกันนี้ก็ได้อ่านบรรยาย เขียนข้อความเล่าถึงความสัมพันธ์ของเธอกับแฟนหนุ่ม รวมทั้งข้อความตัดพ้อต่อว่าที่เธอบอกเลิกความสัมพันธ์ฉันท์คู่รัก

แน่นอนว่าในขณะที่เธอและแฟนหนุ่มได้ร่วมประเวณีกันนั้น เธอไม่ทราบว่าเป็นแฟนหนุ่มของเธอได้มีการแอบถ่ายภาพวิดีโอเก็บไว้ เธอซึ่งเป็นหญิงสาววัยทำงานคนหนึ่งซึ่งในขณะนั้นคิดเพียงว่าตนเองมีความสัมพันธ์ฉันท์คนรักกับแฟนหนุ่มในทีรโหฐาน (สถานที่เกิดเหตุคือห้องพักของแฟนหนุ่ม) เพียงสองคน การที่เธอยอมร่วมประเวณีกับชายคนรักจึงไม่ได้หมายถึงการที่เธอยอมสละความเป็นส่วนตัวในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ที่จะคงไว้ซึ่งสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่ให้บุคคลที่สามเข้ามาล่วงรู้หรือเห็นภาพการร่วมประเวณีของเธอกับแฟนหนุ่ม

ดังนั้นจากกรณีตัวอย่างดังกล่าว จึงไม่ใช่เรื่องที่ใครจะกล่าวอ้างได้ว่าเมื่อหญิงสาวคนหนึ่งยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์กับคนรักแล้ว ย่อมหมายความว่าเธอได้สละความเป็นส่วนตัวของเธอแล้ว นั้นเพราะความยินยอมของหญิงสาวดังกล่าวเป็นความยินยอมในการมีเพศสัมพันธ์ ไม่ใช่ความยินยอมในการถูกบันทึกภาพในขณะที่ร่วมประเวณี หรือแม้ว่าในกรณีที่หญิงสาวคนหนึ่งให้ความยินยอมในการถ่ายภาพในขณะที่ร่วมประเวณี แต่ไม่ให้ความยินยอมในการเผยแพร่ภาพดังกล่าวต่อบุคคลที่สาม การที่มีบุคคลใด ก็ตามได้ทำการเผยแพร่ภาพดังกล่าว ก็ถือได้ว่าเป็นการล่วงละเมิดซึ่งสิทธิส่วนบุคคลและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลนั้นแล้ว

- กรณีตัวอย่าง แอบถ่ายครู

ประมาณปี 2549 ที่โรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง นักเรียนชายในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายคนหนึ่งได้ใช้กล้องบนโทรศัพท์เคลื่อนที่แอบถ่ายหว่างขาใต้กระโปรงครูหญิงสาวในขณะที่ทำการสอน หลังจากนั้นได้ส่งต่อภาพดังกล่าวให้แก่นักเรียนคนอื่นดู ภายหลังโรงเรียนได้ทราบเรื่อง จึงแจ้งให้นักเรียนชายคนดังกล่าวลาออก เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการแจ้งความดำเนินคดีอาญา และมีให้นักเรียนคนดังกล่าวต้องมีประวัติเสื่อมเสียในเรื่องความประพฤติ แต่บิดาของนักเรียนคนดังกล่าวต้องการให้บุตรของตนเรียนที่โรงเรียนเดิมต่อไปจึงร้องขอความเป็นธรรมต่อสำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ว่าการลงโทษดังกล่าวเป็นการฝ่าฝืนระเบียบ แต่สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการก็ได้สั่งให้นักเรียนชายคนดังกล่าวกลับเข้าเรียนตามเดิมแต่อย่างไร ในที่สุดคดีพิพาทได้ขึ้นสู่ศาลปกครองสูงสุด และศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยว่า แม้ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการลงโทษนักเรียนหรือนักศึกษา จะไม่ได้ระบุไว้ชัดเจนว่าให้การกระทำผิดอาญาเป็นความผิดที่โรงเรียนหรือสถานศึกษาสามารถลงโทษได้ แต่เมื่อพิจารณาถึง

ผลของการกระทำวก่อให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงของครู สถานศึกษาหรือตัวผู้กระทำผิดหรือไม่ด้วย ซึ่งเห็นได้ชัดว่าการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่แอบถ่ายหว่างขาใต้กระโปรงครูผู้สอน เป็นการแสดงออกถึงความประพฤติที่ไม่เคารพและดูหมิ่นไม่ให้เกิดเกียรติครูผู้สอน ทำให้ได้รับความอับอาย กรณีจึงถือว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีเข้าข่ายเป็นความผิดที่ลงโทษได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการกำหนดโทษที่สถานศึกษาจะลงแก่นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้ ว่ากล่าวตักเตือน ทำกิจกรรม ทำทัณฑ์บน พักการเรียน ดังนั้น การกระทำของโรงเรียนที่ให้นักเรียนชายคนดังกล่าวลาออก จึงไม่ชอบด้วยระเบียบที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

- กรณีตัวอย่าง ภาพยนตร์ “วิติโอคลิป”

ภาพยนตร์เรื่องวิติโอคลิปได้ออกฉายในโรงภาพยนตร์เมื่อกลางปี 2550 พร้อมประโยคสโลแกนกำกับว่า “อย่าดู อย่าส่ง อย่าถ่าย อย่าให้ใครตายด้วยมือคุณ” สะท้อนเรื่องราวปัญหาสังคมเกี่ยวกับการแพร่กระจายของ “คลิปหลุด” หรือ “คลิปโป๊” ที่ส่งต่อกันทางโทรศัพท์มือถือโดยผู้กำกับ ซึ่งเป็นทั้งผู้แต่งเรื่องและผู้เขียนบทภาพยนตร์ ได้รับแรงบันดาลใจมาจากเรื่องจริงที่ปรากฏเป็นข่าวในหนังสือพิมพ์ โดยปรากฏข้อความให้สัมภาษณ์ของผู้กำกับภาพยนตร์ตอนหนึ่งว่า

“ผมได้อ่านข่าวการฆ่าตัวตายของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมปลายที่ถูกแอบถ่ายวิติโอคลิปขณะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายร่วมสถาบันเดียวกัน ชาวดังกล่าวสร้างความรู้สึกสังเวชใจให้กับผมเป็นอย่างมาก และต้นตอของวิติโอคลิปจารที่หลุดออกมานั้นมาจากร้านซ่อมโทรศัพท์มือถือ การดูไฟลัวิติโอคลิปจากเครื่องโทรศัพท์มือถือของลูกค้าที่นำโทรศัพท์มาซ่อมมาเผยแพร่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงในสังคมปัจจุบัน”¹

ผู้กำกับภาพยนตร์ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการแอบถ่ายไว้ว่า เปรียบได้กับการถ้ามองในอดีต แต่เปลี่ยนจากการมองด้วยตาของคนๆเดียว กลายมาสู่การบันทึกภาพและส่งต่อให้คนอื่นได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งภาพยนตร์นอกจากจะเสนอปัญหาการแพร่กระจายคลิปแอบถ่ายผ่านทางโทรศัพท์มือถือแล้ว ยังได้เสนอข้อเท็จจริงที่ผู้ถูกแอบถ่ายอาจถูกข่มขู่จากความกลัวว่าคลิปจะถูกนำออกเผยแพร่อีกด้วย

¹Thaicinema, วิติโอคลิป[Online], 13 สิงหาคม 2553. แหล่งที่มา <http://www.thaicinema.org/kit69clip.asp>

- กรณีตัวอย่าง แอบถ่าย “โพร-มด”

ในปี 2551 สื่อมวลชนทุกแขนง ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุและโทรทัศน์ ต่างให้ความสำคัญในการติดตามและรายงานข่าวการแพร่กระจายของคลิบแอบถ่ายนักร้องวัยรุ่นหญิงชื่อดังสองคน ขณะอาบน้ำในห้องพักโรงแรมแห่งหนึ่งที่จังหวัดขอนแก่น การแพร่กระจายของคลิบดังกล่าวพบเป็นวงกว้างทั้งผ่านแผ่นซีดีและระบบอินเทอร์เน็ต โดยนักร้องวัยรุ่นหญิงทั้งสองได้ออกมาให้สัมภาษณ์ทั้งน้ำตา วิงวอนสังคมผ่านสื่อมวลชนขออย่าส่งคลิบต่อและขอให้ทำการลบทิ้ง นอกจากนี้ ยังปรากฏจากรายงานข่าวของสื่อมวลชนว่า นักร้องวัยรุ่นหญิงทั้งสองมีอาการเครียด ซึม ทวาดระแวงการใช้ห้องน้ำสาธารณะ และรู้สึกเป็นห่วงครอบครัว โดยในขณะที่เกิดเหตุ นักร้องหญิงคนหนึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ

จากการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ พบมีผู้ร่วมรู้เห็นในการแอบถ่ายคลิบดังกล่าว จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นพนักงานของโรงแรมเกิดเหตุ ข้อเท็จจริงฟังว่า ผู้กระทำผิดซึ่งเป็นพนักงานยกของของโรงแรม ได้ปีนขึ้นไปบนคอมพิวเตอร์แอร์หลังห้องพักของนักร้องสาวทั้งสอง แล้วใช้กล้องถ่ายวิดีโอบนโทรศัพท์มือถือแอบถ่ายผ่านช่องพัดลมระบายอากาศที่ติดตั้งไว้ที่ผนังห้องน้ำ จากนั้นพนักงานซึ่งเป็นพ่อครัวได้สังเกตเห็นการกระทำดังกล่าว และปีนขึ้นมาบนคอมพิวเตอร์แอร์เพื่อร่วมแอบดูได้ลักพักแล้วกลับไปทำงาน หลังจากนั้นผู้กระทำผิดอีกคนได้เข้ามาร่วมแอบดู ภายหลังจากการแอบถ่าย ผู้กระทำผิดคนแรกได้นำคลิบดังกล่าวไปแสดงอวดให้ผู้อื่นดู

ในระหว่างการสืบสวนสอบสวน ปรากฏรายงานข่าวว่า หากสอบสวนแล้วพบว่ามีการกระทำความผิด จะเป็นความผิดฐาน กระทำให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเดือดร้อนรำคาญในที่สาธารณสถานหรือต่อหน้าธารกำนัล อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 397 ซึ่งระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มีอายุความ 1 ปี นับจากวันกระทำความผิด คดีจึงได้ขาดอายุความแล้ว เนื่องจากการกระทำความผิดเกิดในวันที่ 14 กรกฎาคม 2550 แต่กว่าทางผู้เสียหายและเจ้าหน้าที่รัฐจะรู้ถึงการกระทำความผิดระยะเวลาก็ได้ล่วงมากกว่าปี โดยคดีนี้การสอบสวนได้เริ่มขึ้นในช่วงเดือนกันยายน 2551

ในที่สุดเมื่อต้นเดือนกันยายน 2553 พนักงานสอบสวนได้สรุปสำนวนการสอบสวนโดยมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา 3 คน ในความผิดฐานร่วมกันทำ ผลิต มีไว้ หรือทำให้แพร่หลายซึ่งสิ่งอันลามก เพื่อประสงค์แห่งการค้า เพื่อแจกจ่ายหรือเพื่อแสดงอวดแก่ประชาชน และหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 297, 328 ประกอบมาตรา 83

คดีนี้สะท้อนปัญหาความไม่เหมาะสมในการปรับใช้กฎหมายในความผิดฐานก่อความเดือดร้อนรำคาญกับการกระทำในลักษณะละเมิดสิทธิส่วนตัวด้วยการแอบดู โดยเฉพาะในเรื่องของอายุความที่มีเพียง 1 ปี และเป็นอีกเหตุการณ์หนึ่ง que แสดงให้เห็นว่ากฎหมายที่มีบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ไม่อาจหยุดยั้งการแพร่กระจายของคลิปแอบถ่ายได้

- กรณีตัวอย่าง แอบถ่ายใต้โต๊ะ

เมื่อประมาณปี 2551 แพทย์หญิงคนหนึ่ง อายุประมาณ 25 ปี หลังจากจบการศึกษาจากโรงเรียนแพทย์แห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานครแล้ว ก็ได้เดินทางไปทำงานใช้ทุนเป็นแพทย์ประจำโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ หลังจากได้ทำงานที่โรงพยาบาลดังกล่าวมาร่วมเดือน วันหนึ่งขณะที่เธอกำลังหยิบปากกาที่ทำตกลงใต้โต๊ะ ก็ได้พบว่า ใต้โต๊ะทำงานของเธอมีก้องแอบถ่ายติดตั้งไว้ เมื่อตรวจสอบพบว่าสายสัญญาณได้วางเชื่อมต่อไปกับเครื่องคอมพิวเตอร์ของนายแพทย์วัยสี่สิบกว่า ซึ่งเป็นผู้อำนวยการของโรงพยาบาล เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไปตรวจสอบที่เกิดเหตุ พบว่ากล้องแอบถ่ายที่ติดตั้งไว้ใต้โต๊ะได้ถูกถอดออกไปแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังสามารถตรวจยึดเครื่องซีพียูคอมพิวเตอร์ของผู้อำนวยการคนดังกล่าวไว้ได้ และตรวจพบภาพแอบถ่ายใต้กระโปรงซึ่งแพทย์หญิงผู้เสียหายยืนยันว่าเป็นตนเองจริง เบื้องต้นพนักงานสอบสวนได้ทำการแจ้งข้อหากล่อลวงความเดือดร้อนรำคาญ แต่นายแพทย์คนดังกล่าวได้ปฏิเสธ และไม่ยินยอมที่จะให้การ พนักงานสอบสวนจึงได้ปล่อยตัวนายแพทย์คนดังกล่าวไป เนื่องจากคดีเป็นเพียงความผิดลหุโทษ แต่ได้นำส่งเครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าวไปตรวจสอบว่ามี การนำภาพแอบถ่ายไปเผยแพร่หรือไม่

แม้ในช่วงแรกผู้ใกล้ชิดคนนายแพทย์ผู้บริหารโรงพยาบาล ได้ออกมาให้ข่าวต่อสื่อมวลชนว่า นายแพทย์คนดังกล่าวก็รู้สึกเสียใจและอาจจะพิจารณาลาออก แม้ว่าจะเป็นคดีเล็กน้อยเป็นเพียงความผิดลหุโทษ มีโทษปรับเพียง 1,000 บาท และหากถูกดำเนินการทางวินัยก็เป็นเพียงเรื่องเล็กน้อย และพยายามทำทุกอย่างเพื่อขอโทษผู้เสียหายและครอบครัวแล้ว แต่จะยังไม่ยอมรับข้อหาใด ขอรอพนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานเสียก่อน

ภายหลังต่อมาทางฝ่ายแพทย์หญิงผู้เสียหาย ได้เปิดเผยข้อมูลว่าได้รับแรงกดดันจากฝ่ายนายแพทย์ผู้ต้องหาที่ต้องการตกลงให้เรื่องจบ ทั้งรู้สึกไม่ได้รับความเป็นธรรมและไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่แพทย์หญิงผู้เสียหายรู้สึกเครียด และยากที่จะดำเนินชีวิตไปตามปกติ

ในที่สุด พนักงานสอบสวนได้สรุปสำนวนการสอบสวนและทำความเข้าใจควมเห็นควรสั่งฟ้องในข้อหากล่อลวงความเดือดร้อนรำคาญ ต่อมาพนักงานอัยการได้ให้พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหากระทำ

อนาจารต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลคนดังกล่าวเพิ่มเติม และสิ่งฟ้องในทั้งสองข้อหา คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาในศาลชั้นต้น

- กรณีตัวอย่าง แอบถ่ายที่รถไฟฟ้า

เมื่อเดือนมกราคม 2552 เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งเหตุการใช้กล้องมือถือแอบถ่ายบริเวณสถานีรถไฟฟ้าบีทีเอส จตุจักร เมื่อไปถึงพบพนักงานรักษาความปลอดภัยจับกุมตัวผู้ต้องหา เป็นชาย อายุ 31 ปี มีการศึกษาและมีอาชีพการงานมั่นคงเกี่ยวกับการก่อสร้าง ยอมรับว่าได้ใช้กล้องมือถือแอบถ่ายใต้กระโปรงหญิงสาวที่สถานีรถไฟฟ้า โดยมีหญิงสาวที่ตกเป็นเหยื่อที่พบการกระทำผิดรออยู่ในที่เกิดเหตุด้วย เมื่อตรวจสอบในโทรศัพท์ของผู้ต้องหา พบข้อมูลว่า ตั้งแต่ช่วงเช้าจนถึงเวลาที่ผู้ต้องหาถูกจับไว้ก่อนเที่ยงวัน ผู้ต้องหาได้แอบถ่ายใต้กระโปรงหญิงสาวไปแล้ว 27 ครั้ง และในช่วงสิบวันก่อนวันเกิดเหตุ ผู้ต้องหาได้ทำการแอบถ่ายในลักษณะนี้มาแล้วรวม 107 ครั้ง ในเบื้องต้นผู้ต้องหาตกลงชดใช้ค่าเสียหายให้หญิงสาวคนที่ตกเป็นเหยื่อรายล่าสุด จำนวน 10,000 บาท พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหากระทำให้เดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ต้องหา

- กรณีตัวอย่าง มูลนิธิกระจกเงาเผยแพร่สปอตโทรทัศน์ “คลิปหลุด คลิปแอบถ่าย อาชญากรรมไม่ใช่สื่อบันเทิง”

เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2552 ศูนย์เฝ้าระวังภัยเทคโนโลยี มูลนิธิกระจกเงา ได้จัดเสวนาเรื่อง "คลิปหลุด คลิปแอบถ่าย อาชญากรรม ไม่ใช่สื่อบันเทิง" โดยนายสมบัติ บุญงามอนงค์ ประธานมูลนิธิกระจกเงา เปิดเผยว่า จากการศึกษาผลกระทบของเหยื่อที่ถูกเผยแพร่คลิปแอบถ่าย พบว่าเหยื่อได้รับผลกระทบต่อสภาพจิตใจอย่างรุนแรงและใช้ชีวิตยากลำบาก ทั้งการเปลี่ยนแปลงใบหน้าด้วยการทำศัลยกรรม การเข้าสถานบำบัดจิตใจ และรุนแรงที่สุดคือการฆ่าตัวตาย

- กรณีตัวอย่าง ติดตั้งกล้องแอบถ่ายในห้องพัก

เมื่อเดือนกันยายน 2552 ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร พนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์จากผู้เสียหายซึ่งเป็นชาย อายุ 22 ปี กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ว่าภายในห้องพักของห้องพักที่ตนเองอาศัยอยู่ มีการแอบติดตั้งกล้องวงจรปิด โดยซ่อนกล้องไว้ในกล่องวงจรไฟฟ้า ภายในห้องนอนและใต้ผ้าเปดานห้องน้ำ แต่ก่อนแจ้งตำรวจ ผู้เสียหายได้แจ้งต่อเจ้าของห้องพัก ซึ่งเป็นชาย โดยเจ้าของห้องพักรับว่ามีการติดตั้งกล้องดังกล่าวไว้นานแล้วเพื่อดูพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เช่า แต่เมื่อผู้เสียหายสอบถามว่าเหตุใดจึงติดตั้งไว้ในห้องน้ำ เจ้าของห้องพักไม่

สามารถตอบได้ เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจไปถึง ได้ร่วมกันทำการไล่สายสัญญาณ พบว่า ปลายสายสัญญาณไปสิ้นสุดที่ห้องนอนในห้องสำนักงานของเจ้าของหอพักดังกล่าว ซึ่งมีเครื่องคอมพิวเตอร์และโทรทัศน์ตั้งอยู่ แต่ปลายสายสัญญาณได้ถูกถอดไว้แต่อยู่ในลักษณะที่พร้อมจะเสียบเชื่อมต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เมื่อผู้เสียหายขอให้เปิดเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อตรวจสอบ เจ้าของหอพักไม่ยินยอมอ้างว่าเครื่องไม่ได้ใช้นานแล้ว และเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจซึ่งไม่มีความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ไม่สามารถดำเนินการได้ จึงได้แนะนำให้ผู้เสียหายและเจ้าของหอพักมาพบพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไปตรวจที่เกิดเหตุพร้อมผู้เสียหาย ได้ตรวจยึดกล่องวงจรปิดไว้จำนวน 2 ตัว วันต่อมาเมื่อพนักงานสอบสวนไปตรวจที่เกิดเหตุ ไม่พบเครื่องซีพียู โดยภรรยาซึ่งไม่ได้จดทะเบียนของเจ้าของหอพักได้แจ้งกับพนักงานสอบสวนว่า เครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าวไม่มีเครื่องซีพียูติดตั้งด้วยมาประมาณ 1 ปีแล้ว และตนเองกับเจ้าของหอไม่ค่อยได้เข้ามาดูแล หอพักดังกล่าวผู้เสียหายพักอาศัยอยู่ตามลำพัง แต่มีหญิงคนรักมาหาเป็นครั้งคราว บางครั้งมีเพศสัมพันธ์กัน ทั้งผู้เสียหายและหญิงคนรักต่างเคยอาบน้ำในห้องน้ำที่มีการแอบติดตั้งกล่องวงจรปิด พนักงานสอบสวนได้แจ้งขอหาเจ้าของหอพัก และเห็นควรสั่งฟ้องในข้อหา บุกรุกในเวลากลางคืนและจัดตั้งหอพักโดยไม่ได้รับอนุญาต ต่อมาพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องในทั้งสองข้อหา ภายหลังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีความเห็นแย้งคำสั่งพนักงานอัยการในข้อหาจัดตั้งหอพักโดยมิได้รับอนุญาต และอัยการสูงสุดชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหา

- กรณีตัวอย่าง แก๊งค์แอบถ่าย

ปลายเดือนพฤศจิกายน 2552 ในเขตอำเภอเมืองหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมผู้ต้องหาเป็นชาย อายุ 31 ปี หลังจากได้รับแจ้งจากพนักงานรักษาความปลอดภัยของห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งในพื้นที่ ว่าผู้ต้องหาได้เข้าไปแอบซ่อนตัวในห้องน้ำหญิงภายในห้างและใช้กล้องโทรศัพท์มือถือแอบถ่ายภาพหญิงสาวที่มาใช้ห้องน้ำ เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจสอบพบ ในโทรศัพท์มือถือของผู้ต้องหา มีคลิปแอบถ่ายภาพหญิงสาวที่เข้ามาใช้ห้องน้ำจำนวน 2 คน และในกระเป๋าถือได้พบกระจกที่เอาไว้แอบส่องเพื่อถ่ายคลิป นอกจากนั้น ยังพบกระดาดเขียนข้อความในลักษณะเป็นคำสั่งให้ไปแอบถ่ายคลิปของหญิงสาวในสถานที่ต่างๆ เบื้องต้นเจ้าหน้าที่ตำรวจเชื่อว่า ผู้ต้องหาเป็นหนึ่งในแก๊งค์แอบถ่ายซึ่งตระเวนแอบถ่ายภาพคลิปลามกเพื่อจำหน่ายผ่านการดาวน์โหลดทางโทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ต และด้วยการกระทำในลักษณะเป็นขบวนการนี้ เหตุการณ์ดังกล่าวจึงได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนในระดับหนึ่ง

- กรณีตัวอย่าง แอบถ่ายไว้ชมชู้ขอมีสัมพันธ์

ในเดือนกุมภาพันธ์ 2553 ที่จังหวัดชัยภูมิ เด็กนักเรียนหญิงอายุ 14 ปี ได้ถูกชายวัยรุ่น อายุ 19 ปี แอบบันทึกภาพขณะมีเพศสัมพันธ์กับเธอ โดยที่เธอไม่รู้ ต่อมาเมื่อเธอไม่ต้องการคบหากับชายคนดังกล่าว ชายคนดังกล่าวก็นำคลิปแอบถ่ายนั้นมาชมชู้ จนเด็กหญิงต้องยอมที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วยเรื่อยมา จนวันหนึ่งเด็กหญิงทนไม่ไหวและไม่ยอมทำตาม ชายวัยรุ่นคนดังกล่าวจึงได้นำภาพบันทึกขณะที่เธอและเขามีเพศสัมพันธ์เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์เคลื่อนที่ จนเด็กหญิงอับอายไม่กล้าไปโรงเรียน แต่เมื่อตำรวจเข้าจับกุมชายวัยรุ่นคนดังกล่าว ก็พบว่าในโทรศัพท์เคลื่อนที่ของชายวัยรุ่นมีการบันทึกคลิปขณะมีเพศสัมพันธ์กับนักเรียนหญิงอายุต่ำกว่า 15 ปี นับสิบราย โดยชายวัยรุ่นดังกล่าวยอมรับว่า จะหลอกตีสนิทกับเด็กนักเรียนหญิงและขอมีเพศสัมพันธ์ด้วย เมื่อเด็กหญิงยินยอมก็จะแอบบันทึกภาพไว้ทุกราย หากภายหลังเด็กหญิงไม่ยอมพบหรือไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วยก็จะชมชู้ว่าจะเผยแพร่คลิป และหากไปแจ้งความก็จะเผยแพร่คลิปให้ต้องอับอาย และยอมรับว่าขณะถูกจับ มีนักเรียนหญิงจำนวน 4 ราย ถูกตนเองชมชู้ให้มามีเพศสัมพันธ์หมุนเวียนกันไป

- กรณีตัวอย่าง แอบถ่ายเรียกเงิน

เดือนกันยายน 2553 ที่จังหวัดเชียงราย ชายคนหนึ่งอายุ 29 ปี อาชีพรับจ้างทั่วไป ได้เขียนจดหมายชมชู้นักเรียนหญิงรายหนึ่ง ว่าตนเองได้แอบถ่ายภาพในขณะที่เด็กหญิงกำลังอาบน้ำ หากไม่นำเงินมามอบให้ก็จะถูกนำคลิปแอบถ่ายออกเผยแพร่ให้นักเรียนหญิงอับอาย โดยผู้ปกครองของเด็กหญิงได้แจ้งตำรวจและชันสูตรเข้าจับกุม ชายคนดังกล่าวสารภาพว่า จะตระเวนแอบถ่ายภาพเด็กนักเรียนหญิงที่บ้านอยู่ริมถนนในขณะอาบน้ำ แล้วนำมาชมชู้เรียกเงินเพื่อจะนำไปเลี้ยงคูบุตรที่เพิ่งคลอด

- กรณีตัวอย่าง ตำรวจหญิงถูกแอบถ่ายในห้องน้ำกองบัญชาการตำรวจนครบาล

เดือนกุมภาพันธ์ 2554 ขณะที่ตำรวจหญิงคนหนึ่ง ซึ่งเพิ่งจะเข้ารับราชการตำรวจได้ไม่นานนัก ในขณะที่เธอกำลังใช้ห้องน้ำในกองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจนครบาล ก็ได้สังเกตเห็นแสงไฟสีแดงบริเวณผ้าเช็ดมือในห้องน้ำ และเมื่อเธอเปิดประตูห้องน้ำออกดู ก็พบพบตำรวจชายคนหนึ่ง ซึ่งรีบเดินหนีไปในทันที ตำรวจหญิงได้เรียกให้หยุดแต่ตำรวจชายคนดังกล่าวยังคงเดินหนีไป เมื่อได้ติดตามไปถึงยังบริเวณที่ทำงานของตำรวจชายคนดังกล่าว พบว่าตำรวจชายคนดังกล่าวมีกล้องปากกาประเภทที่มีขายทั่วไปตามท้องตลาด ซึ่งตำรวจชายคนดังกล่าวได้ปฏิเสธว่าไม่ได้ใช้แอบถ่าย และยินยอมได้เปิดไฟล์ให้ดูแต่ก็ไม่พบข้อมูลภาพแต่อย่างใด ต่อมาเมื่อตำรวจหญิงได้เล่าเรื่องแก่สารวัตรผู้บังคับบัญชาของตนฟัง

สารวัตรจึงได้ร้องขอให้นำกล้องปากกาตั้งกล่าวไปกู้ข้อมูลไฟล์เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจ จึงพบภาพแอบถ่ายของตำรวจหญิงในกองบัญชาการตำรวจนครบาลขณะกระทำกิจส่วนตัวในห้องน้ำ จำนวน 8 ราย

SEXUAL OFFENCE ACT 2003**CHAPTER 42****PART 1****SEXUAL OFFENCES**

Other offences

67 Voyeurism

(1) A person commits an offence if—

- (a) for the purpose of obtaining sexual gratification, he observes another person doing a private act, and
- (b) he knows that the other person does not consent to being observed for his sexual gratification.

(2) A person commits an offence if—

- (a) he operates equipment with the intention of enabling another person to observe, for the purpose of obtaining sexual gratification, a third person (B) doing a private act, and
- (b) he knows that B does not consent to his operating equipment with that intention.

(3) A person commits an offence if—

- (a) he records another person (B) doing a private act,
- (b) he does so with the intention that he or a third person will, for the purpose of obtaining sexual gratification, look at an image of B doing the act, and
- (c) he knows that B does not consent to his recording the act with that intention.

(4) A person commits an offence if he installs equipment, or constructs or adapts a structure or part of a structure, with the intention of enabling himself or another person to commit an offence under subsection (1).

(5) A person guilty of an offence under this section is liable—

- (a) on summary conviction, to imprisonment for a term not exceeding 6

months or a fine not exceeding the statutory maximum or both;

(b) on conviction on indictment, to imprisonment for a term not exceeding 2 years.

68 Voyeurism: interpretation

(1) For the purposes of section 67, a person is doing a private act if the person is in a place which, in the circumstances, would reasonably be expected to provide privacy, and—

(a) the person's genitals, buttocks or breasts are exposed or covered only with underwear,

(b) the person is using a lavatory, or

(c) the person is doing a sexual act that is not of a kind ordinarily done in public.

(2) In section 67, "structure" includes a tent, vehicle or vessel or other temporary or movable structure.

UNITED STATES CODE**“CHAPTER 88—PRIVACY**

“Sec.

“1801. Video voyeurism.

“§ 1801. Video voyeurism

“(a) Whoever, in the special maritime and territorial jurisdiction of the United States, has the intent to capture an image of a private area of an individual without their consent, and knowingly does so under circumstances in which the individual has a reasonable expectation of privacy, shall be fined under this title or imprisoned not more than one year, or both.

“(b) In this section—

“(1) the term ‘capture’, with respect to an image, means to videotape, photograph, film, record by any means, or broadcast;

“(2) the term ‘broadcast’ means to electronically transmit a visual image with the intent that it be viewed by a person or persons;

“(3) the term ‘a private area of the individual’ means the naked or undergarment clad genitals, pubic area, buttocks, or female breast of that individual;

“(4) the term ‘female breast’ means any portion of the female breast below the top of the areola; and

“(5) the term ‘under circumstances in which that individual has a reasonable expectation of privacy’ means—

“(A) circumstances in which a reasonable person would believe that he or she could disrobe in privacy, without being concerned that an image of a private area of the individual was being captured; or

“(B) circumstances in which a reasonable person would believe that a private area of the individual would not

be visible to the public, regardless of whether that person is in a public or private place.

“(c) This section does not prohibit any lawful law enforcement, correctional, or intelligence activity.”.

CANADA CRIMINAL CODE**PART V****SEXUAL OFFENCES, PUBLIC MORALS AND DISORDERLY CONDUCT*****INTERPRETATION***

Sexual Offences

Voyeurism

162. (1) Every one commits an offence who, surreptitiously, observes — including by mechanical or electronic means — or makes a visual recording of a person who is in circumstances that give rise to a reasonable expectation of privacy, if

(a) the person is in a place in which a person can reasonably be expected to be nude, to expose his or her genital organs or anal region or her breasts, or to be engaged in explicit sexual activity;

(b) the person is nude, is exposing his or her genital organs or anal region or her breasts, or is engaged in explicit sexual activity, and the observation or recording is done for the purpose of observing or recording a person in such a state or engaged in such an activity; or

(c) the observation or recording is done for a sexual purpose.

Definition of “visual recording”

(2) In this section, “visual recording” includes a photographic, film or video recording made by any means.

Exemption

(3) Paragraphs (1)(a) and (b) do not apply to a peace officer who, under the authority of a warrant issued under section 487.01, is carrying out any activity referred to in those paragraphs.

Printing, publication, etc., of voyeuristic recordings

(4) Every one commits an offence who, knowing that a recording was obtained by the commission of an offence under subsection (1), prints, copies, publishes, distributes, circulates, sells, advertises or makes available the recording, or has the recording in his or her possession for the purpose of printing, copying, publishing, distributing, circulating, selling or advertising it or making it available.

Punishment

(5) Every one who commits an offence under subsection (1) or (4)

(a) is guilty of an indictable offence and liable to imprisonment for a term not exceeding five years; or

(b) is guilty of an offence punishable on summary conviction.

Defence

(6) No person shall be convicted of an offence under this section if the acts that are alleged to constitute the offence serve the public good and do not extend beyond what serves the public good.

Question of law, motives

(7) For the purposes of subsection (6),

(a) it is a question of law whether an act serves the public good and whether there is evidence that the act alleged goes beyond what serves the public good, but it is a question of fact whether the act does or does not extend beyond what serves the public good; and

(b) the motives of an accused are irrelevant.

NEW ZEALAND CRIMES ACT 1961

Part 9A

Crimes against personal privacy

Intimate visual recordings

- Heading: inserted, on 5 December 2006, by section 4 of the Crimes (Intimate Covert Filming) Amendment Act 2006 (2006 No 75).

216G Intimate visual recording defined

- (1) In sections 216H to 216N, **intimate visual recording** means a visual recording (for example, a photograph, videotape, or digital image) that is made in any medium using any device without the knowledge or consent of the person who is the subject of the recording, and the recording is of—
 - (a) a person who is in a place which, in the circumstances, would reasonably be expected to provide privacy, and that person is—
 - (i) naked or has his or her genitals, pubic area, buttocks, or female breasts exposed, partially exposed, or clad solely in undergarments; or
 - (ii) engaged in an intimate sexual activity; or
 - (iii) engaged in showering, toileting, or other personal bodily activity that involves dressing or undressing; or
 - (b) a person's naked or undergarment-clad genitals, pubic area, buttocks, or female breasts which is made—
 - (i) from beneath or under a person's clothing; or
 - (ii) through a person's outer clothing in circumstances where it is unreasonable to do so.

(2) In section 216H, intimate visual recording includes an intimate visual recording that is made and transmitted in real time without retention or storage in—

- (a) a physical form; or
- (b) an electronic form from which the recording is capable of being reproduced with or without the aid of any device or thing.

Section 216G: inserted, on 5 December 2006, by section 4 of the Crimes (Intimate Covert Filming) Amendment Act 2006 (2006 No 75).

216H Prohibition on making intimate visual recording

- Everyone is liable to imprisonment for a term not exceeding 3 years who intentionally or recklessly makes an intimate visual recording of another person.

Section 216H: inserted, on 5 December 2006, by section 4 of the Crimes (Intimate Covert Filming) Amendment Act 2006 (2006 No 75).

216I Prohibition on possessing intimate visual recording in certain circumstances

- (1) Everyone is liable to imprisonment for a term not exceeding 3 years who has in his or her possession an intimate visual recording—
 - (a) for the purpose of publishing, exporting or selling the intimate visual recording; and
 - (b) knowing it to be an intimate visual recording, or being reckless as to whether it is an intimate visual recording.

(2) Everyone is liable to imprisonment for a term not exceeding 1 year who, without reasonable excuse, has in his or her possession an intimate visual recording knowing it to be an intimate visual recording.

Section 216I: inserted, on 5 December 2006, by section 4 of the Crimes (Intimate Covert Filming) Amendment Act 2006 (2006 No 75).

216J Prohibition on publishing, importing, exporting, or selling intimate visual recording

- (1) Everyone is liable to imprisonment for a term not exceeding 3 years who, knowing that a visual recording is an intimate visual recording, or being reckless as to whether a visual recording is an intimate visual recording,—

- (a) publishes in New Zealand the intimate visual recording:
- (b) imports into New Zealand the intimate visual recording:
- (c) exports from New Zealand the intimate visual recording:
- (d) sells the intimate visual recording.

(2) In this section, unless the context otherwise requires,—

publishes means any of the following:

- (a) displays by any means:
- (b) sends to any person by any means:
- (c) distributes by any means:
- (d) conveys by electronic medium:
- (e) stores electronically in a way that is accessible by any other person or persons

sells means sells in a physical form or by electronic medium, and includes—

- (a) offers for sale:
- (b) agrees to sell.

Section 216J: inserted, on 5 December 2006, by section 4 of the Crimes (Intimate Covert Filming) Amendment Act 2006 (2006 No 75).

216K Exceptions to prohibition in section 216J

- (1) Nothing in section 216J(1)(a), (b), or (c) applies to anything done by any person in the course of, or in connection with, exercising or performing any powers, duties, or functions under any enactment.

(2) Nothing in section 216J(1)(a) applies to any person by reason only of that person publishing an intimate visual recording to a person referred to in section 216N(1).

(3) Nothing in section 216J applies to any person who, not knowing or suspecting that a visual recording is an intimate visual recording, facilitates

access to that recording by reason only of providing some or all of the means necessary for—

- (a) delivery of the recording in physical form (for example, by a postal operator or courier); or
- (b) transmission (other than by broadcasting) of the recording (for example, by a network operator or service provider providing only a network or facility through which a recording is transmitted); or
- (c) storage of the recording electronically in a way that is accessible by any other person or persons.

(4) In subsection (3), unless the context otherwise requires,—

courier means a person carrying on business as a courier

network operator has the same meaning as in [section 3\(1\)](#) of the Telecommunications (Interception Capability) Act 2004

postal operator has the same meaning as in [section 2\(1\)](#) of the Postal Services Act 1998

public data network has the same meaning as in [section 5](#) of the Telecommunications Act 2001

service provider—

- (a) means a person providing Internet access, email access, or both of those facilities, by means of a public data network; but
- (b) does not include a network operator.

Section 216K: inserted, on 5 December 2006, by [section 4](#) of the Crimes (Intimate Covert Filming) Amendment Act 2006 (2006 No 75).

216L. Disposal and forfeiture

- (1) Where any person is convicted of an offence against [section 216H](#) or [section 216I](#) or [section 216J](#), the court may, in addition to or instead of passing any other sentence or making any other order in respect of the offence, order that the

intimate visual recording be destroyed within 10 working days from the making of the order, and that the recording in the meantime be impounded.

(2) Where any person is convicted of an offence against section 216H or section 216I or section 216J, the court may, in addition to or instead of passing any other sentence or making any other order in respect of the offence, order that any equipment, goods, or other thing used in respect of the commission of the offence be forfeited to the Crown; and anything so forfeited must be sold, destroyed, or otherwise disposed of as the Minister of Justice directs.

(3) Before making an order under subsection (1) or subsection (2), the court must give the following persons an opportunity to be heard:

- o (a) the person convicted; and
- o (b) any other person who, in the opinion of the court, would be directly affected by the making of the order.

(4) If the court is satisfied that the intimate visual recording that was the subject of the prosecution, or any equipment, goods, or other thing used in respect of the commission of the offence, should be delivered to a person other than the person convicted, it may so order.

Section 216L: inserted, on 5 December 2006, by section 4 of the Crimes (Intimate Covert Filming) Amendment Act 2006 (2006 No 75).

216M Effect of appeal on order made under section 216L

- (1) If any person is convicted of an offence against section 216H or section 216I or section 216J, and any order is made under section 216L, the operation of the order is suspended,—
 - o (a) in any case, until the expiration of the time prescribed in the Summary Proceedings Act 1957 or this Act for the filing of a notice of appeal or an application for leave to appeal; and
 - o (b) if a notice of appeal is filed within the time so prescribed, until the determination of the appeal; and

- (c) if the application for leave to appeal is filed within the time so prescribed, until the application is determined, and, if leave to appeal is granted, until the determination of the appeal.

(2) If the operation of any order is suspended until the determination of the appeal, the court determining the appeal may, by order, cancel or vary the order.

Section 216M: inserted, on 5 December 2006, by section 4 of the Crimes (Intimate Covert Filming) Amendment Act 2006 (2006 No 75).

216N Protection from liability

- (1) This section applies to the following persons:
 - (a) any constable; and
 - (b) any Customs officer; and
 - (c) any officer or employee of the New Zealand Security Intelligence Service; and
 - (d) any employee of the Department of Corrections and any other employee exercising powers or functions under the Corrections Act 2004; and
 - (e) any lawyer or agent—
 - (i) giving legal advice in relation to an intimate visual recording; or
 - (ii) giving legal advice, or making representations, in relation to any civil or criminal proceedings; and
 - (f) any other person or member of a class of persons prescribed in regulations made under this Act; and
 - (g) the person who is the subject of an intimate visual recording.

(2) No person referred to in subsection (1)(g) commits an offence against section 216I or section 216J by possessing or publishing the intimate visual recording.

(3) No other person to whom this section applies commits an offence against section 216H or section 216I or section 216J(1)(a) or (b) or (c) by

making, possessing, or publishing any intimate visual recording for the purpose of, or in the course of, carrying out the functions set out in subsection (5).

(4) Subsection (3) does not apply in respect of anything done in bad faith or without reasonable cause.

(5) The functions referred to in subsection (3) are functions relating to—

- (a) the prevention, detection, investigation, prosecution, or punishment of offences:
- (b) the conduct of proceedings in any court or tribunal:
- (c) security or safety.

(6) Subsections (1) to (3) apply despite the fact that, but for this section, the act would have otherwise constituted an offence.

(7) Where a person to whom subsection (1)(a) to (f) applies has in his or her possession an intimate visual recording, the recording must not be kept longer than is required for the purpose of carrying out the functions referred to in subsection (5), and must then either be—

- (a) made available to the person who is the subject of the recording, if that person requests; or
- (b) immediately destroyed if the person who is the subject of the recording makes no request under paragraph (a).

Section 216N: inserted, on 5 December 2006, by [section 4](#) of the Crimes (Intimate Covert Filming) Amendment Act 2006 (2006 No 75).

Section 216N(1)(a): amended, on 1 October 2008, pursuant to [section 116\(a\)\(ii\)](#) of the Policing Act 2008 (2008 No 72).

CANADA CRIMINAL CODE

Information for general warrant

487.01 (1) A provincial court judge, a judge of a superior court of criminal jurisdiction or a judge as defined in section 552 may issue a warrant in writing authorizing a peace officer to, subject to this section, use any device or investigative technique or procedure or do any thing described in the warrant that would, if not authorized, constitute an unreasonable search or seizure in respect of a person or a person's property if

- (a) the judge is satisfied by information on oath in writing that there are reasonable grounds to believe that an offence against this or any other Act of Parliament has been or will be committed and that information concerning the offence will be obtained through the use of the technique, procedure or device or the doing of the thing;
- (b) the judge is satisfied that it is in the best interests of the administration of justice to issue the warrant; and
- (c) there is no other provision in this or any other Act of Parliament that would provide for a warrant, authorization or order permitting the technique, procedure or device to be used or the thing to be done.

Marginal note: Limitation

(2) Nothing in subsection (1) shall be construed as to permit interference with the bodily integrity of any person.

Marginal note: Search or seizure to be reasonable

(3) A warrant issued under subsection (1) shall contain such terms and conditions as the judge considers advisable to ensure that any search or seizure authorized by the warrant is reasonable in the circumstances.

Marginal note: Video surveillance

(4) A warrant issued under subsection (1) that authorizes a peace officer to observe, by means of a television camera or other similar electronic device, any person who is engaged in activity in circumstances in which the person has a reasonable expectation of privacy shall contain such terms and conditions as the judge considers advisable to ensure that the privacy of the person or of any other person is respected as much as possible.

Marginal note:Other provisions to apply

(5) The definition “offence” in section 183 and sections 183.1, 184.2, 184.3 and 185 to 188.2, subsection 189(5), and sections 190, 193 and 194 to 196 apply, with such modifications as the circumstances require, to a warrant referred to in subsection (4) as though references in those provisions to interceptions of private communications were read as references to observations by peace officers by means of television cameras or similar electronic devices of activities in circumstances in which persons had reasonable expectations of privacy.

Marginal note:Notice after covert entry

(5.1) A warrant issued under subsection (1) that authorizes a peace officer to enter and search a place covertly shall require, as part of the terms and conditions referred to in subsection (3), that notice of the entry and search be given within any time after the execution of the warrant that the judge considers reasonable in the circumstances.

Marginal note:Extension of period for giving notice

(5.2) Where the judge who issues a warrant under subsection (1) or any other judge having jurisdiction to issue such a warrant is, on the basis of an affidavit submitted in support of an application to vary the period within which the notice referred to in subsection (5.1) is to be given, is satisfied that the interests of justice warrant the granting of the application, the judge may grant an extension, or a subsequent extension, of the period, but no extension may exceed three years.

Marginal note:Provisions to apply

(6) Subsections 487(2) and (4) apply, with such modifications as the circumstances require, to a warrant issued under subsection (1).

Marginal note:Telewarrant provisions to apply

(7) Where a peace officer believes that it would be impracticable to appear personally before a judge to make an application for a warrant under this section, a warrant may be issued under this section on an information submitted by telephone or other means of telecommunication and, for that purpose, section 487.1 applies, with such modifications as the circumstances require, to the warrant.

1993, c. 40, s. 15;

1997, c. 18, s. 42, c. 23, s. 13.